

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. február 12.
(OR. en)

5816/19

ECOFIN 71
UEM 23
SOC 50
EMPL 39
COMPET 78
ENV 85
EDUC 35
RECH 58
ENER 41
JAI 67

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 5814/19

Tárgy: 2018. évi jelentés az államháztartások fenntarthatóságáról
– Az ECOFIN Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az államháztartások fenntarthatóságáról szóló 2018. évi jelentésről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2019. február 12-i 3671. ülésén fogadott el.

2018. ÉVI JELENTÉS AZ ÁLLAMHÁZTARTÁSOK FENNTARTHATÓSÁGÁRÓL

– Az ECOFIN Tanács következtetései –

A Tanács (ECOFIN):

1. ÜDVÖZLI a Bizottságnak az államháztartások fenntarthatóságáról szóló, 2018. évi jelentését, amely aktualizálja és javítja az uniós tagállamok államháztartásai fenntarthatóságának értékelésére vonatkozó többdimenziós megközelítést, és amely a népesség előregedéséről szóló jelentésen alapul; ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA az államháztartások fenntarthatóságáról szóló bizottsági elemzés különböző funkcióit, így többek között azt, hogy az effajta elemzés lehetővé teszi az uniós tagállamokban kialakulóban lévő potenciális államháztartási kockázatok azonosítását, és alapként szolgálhat a szakpolitikai követelményeknek és ajánlásoknak a Stabilitási és Növekedési Paktum és az európai szemeszter keretében való meghatározásához;
2. HANGSÚLYOZZA, hogy még mindig vannak rövid távú sebezhetőségek, egy ország esetében pedig államháztartási kockázatok állnak fenn. Mindazonáltal egyes tagállamokban a magas vagy növekvő államadósság továbbra is olyan jelentős rövid távú sebezhetőséget eredményez, amely már rövid távon is államháztartási kockázatokhoz vezethet, amennyiben megváltozik a helyzet piaci megítélése;
3. HANGSÚLYOZZA, hogy középtávon feltételezhetően 7 uniós ország fog magas kockázatokkal, 4 másik pedig közepes szintű kockázatokkal szembesülni, alapvetően a magas államadósság miatt, amelyet egyes esetekben a rossz költségvetési helyzet, a kedvezőtlen sokkhatásokra való érzékenység, valamint a népesség előregedésével kapcsolatos várható közkiadások is súlyosbítanak;
4. NYUGTÁZZA az adósság fenntarthatóságának elemzését és a költségvetési résre vonatkozó mutató (S2) alkalmazását, amelyek révén az államadósság hosszú távú fenntarthatóságára vonatkozó megállapítások megalapozottabbak lettek; MEGJEGYZI, hogy hosszú távon feltételezhetően 6 uniós ország fog magas fenntarthatósági kockázatokkal, 14 másik pedig közepes szintű kockázatokkal szembesülni, alapvetően a népesség előregedésével kapcsolatos közkiadások várható növekedése miatt, néhány esetben pedig a magas államadósságból fakadó sebezhetőségek következtében; TUDATÁBAN VAN ANNAK, hogy a demográfiai változások jelentős kihívásokat eredményeznek az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságát illetően;

5. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy a magas államadósság gátolhatja a gazdasági növekedést, csökkentheti az államháztartások arra való képességét, hogy gazdasági visszaesés esetén anti-ciklikus stabilizációs intézkedéseket hozzanak, valamint Uniós-szerte – különösen a közös pénznemként az eurót használó tagállamok körében – negatív továbbgyűrűző hatást gyakorolhat a finanszírozási feltételekre és a pénzügyi stabilitásra;
6. KIEMELI, hogy az államháztartások fenntarthatósága jelentette kihívásra a szakpolitikák olyan megfelelő kombinációival kell reagálni, amelyek egyaránt irányulnak a makroszintű pénzügyi stabilitásnak és a rendezett államháztartásnak – többek között a nyugdíjrendszereknek, az egészségügyi rendszereknek és a tartós ápolás-gondozás rendszereinek a reformja révén történő – biztosítására, valamint a tőkefelhalmozásra és a termelékenység, a növekedést és a foglalkoztatást ösztönző reformokra, attól függően, hogy az egyes tagállamokban konkrétan milyen fő okok állnak a felmerült problémák mögött; HANGSÚLYOZZA, hogy a jelenlegi kedvező makrogazdasági feltételek – többek között az alacsony kamatlábak – közepette célszerű újjáépíteni a költségvetési tartalékokat, különösen a magas államadóssággal rendelkező tagállamokban; ALÁHÚZZA, hogy az olyan tagállamokban, amelyeknek csökkenteniük kell államadósságukat, makrogazdasági politikákkal és strukturális reformokkal is elő lehet segíteni a költségvetési konszolidációt támogató gazdasági környezet kialakulását;
7. HANGSÚLYOZZA, hogy még azokban az esetekben is, amikor a bizottsági elemzés szerint az államháztartás fenntarthatóságának kockázatai közép- és hosszú távon alacsonyak, a tagállamoknak olyan fenntartható költségvetési pozíciókat kell elérniük, amelyek lehetővé teszik, hogy ellenálljanak a gazdasági ciklus során esetlegesen fellépő sokkhatásoknak; LESZÖGEZI, hogy az uniós fiskális szabályok betartása elengedhetetlen a fenntartható államadósságsszintek biztosításához;

8. HANGSÚLYOZZA, hogy a demográfiai kihívásokra tekintettel az átfogó reformok jelentős mértékű kedvező hatást gyakorolnak az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságára, amint az a népesség elöregedéséről szóló, 2018. évi jelentésből is egyértelműen kiderül; MEGERŐSÍTI, hogy az elöregedéssel kapcsolatos minden területen további megfelelő szakpolitikai intézkedésekre van szükség, figyelembe véve az egyes országok sajátosságait és a nyugdíjak megfelelőségével kapcsolatos kihívásokat, és kerülni kell az olyan intézkedéseket, amelyek visszafordítanák a fenntarthatóság javítását szolgáló, már megkezdett reformokat; HANGSÚLYOZZA, hogy ez azt jelenti, hogy mielőbb, átfogó módon végre kell hajtani az európai szemeszter keretében kiadott országspecifikus ajánlásokat, valamint hogy a tagállamoknak – bár különböző mértékben – további intézkedéseket kell hozniuk a tényleges nyugdíjbavonulási életkor emelése érdekében, többek között a munkaerőpiacon való, szélesebb körű és hosszabb ideig tartó részvétel előmozdítása és a munkaerőpiacról való korai kilépés megakadályozása, valamint a törvényes nyugdíjbavonulási életkornak, a szükséges járulékfizetési időszaknak vagy a nyugellátásoknak a várható élettartamhoz való igazítása révén. A Tanács továbbá – emlékeztetve a 2016. november 8-i következtetéseire¹, ÚGY VÉLI, hogy különösen fontos a költségvetési fenntarthatóságnak és a színvonalas egészségügyi szolgáltatások mindenki számára történő elérhetővé tételének biztosítására vonatkozó kettős célkitűzés megvalósítása, az egészségügyi rendszerek és a tartós ápolás-gondozás rendszerei hatékonyságának és eredményességének javítása révén;
9. FELSZÓLÍTTJA a tagállamokat, különösen azokat, amelyekben magas a középtávú fenntarthatósági kockázat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaikban a fenntarthatóságot célzó és növekedésorientált költségvetési és strukturális szakpolitikai stratégiákra összpontosítsanak; továbbá FELKÉRI a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az európai szemeszter – ezen belül többek között a Stabilitási és Növekedési Paktum – keretében tartozó elemzésekben, szakpolitikai követelményekben és ajánlásokban vegyék figyelembe ezeket a fenntarthatóságra vonatkozó megállapításokat. A Tanács és a Bizottság – a tagállami hatáskörök tiszteletben tartása mellett – továbbra is folyamatosan nyomon fogja követni az államháztartás fenntarthatóságára vonatkozó stratégiákat és fejleményeket, értékeléseikben figyelembe véve az olyan új fejleményeket, amelyek többek között a makrogazdasági feltételekkel, a költségvetési politikákkal, valamint a – különösen a nyugdíjrendszerekre, az egészségügyi rendszerekre és a tartós ápolás-gondozás rendszereire vonatkozó – strukturális reformokkal kapcsolatban merülnek fel;

¹ A Tanács következtetései a Gazdaságpolitikai Bizottságnak és a Bizottságnak az uniós egészségügyi ellátásról és tartós ápolás-gondozásról szóló közös jelentéséről, 2016. november 8.

10. FELKÉRI a Bizottságot, hogy 2022 elejéig végezze el az államháztartások fenntarthatóságának szokásos mélyreható, átfogó értékelését – kitérve az államháztartások fenntarthatóságának értékelésére használt módszertan továbbfejlesztésére is –, és ehhez használja fel a népesség előregedéséről szóló, készülő 2021. évi jelentésben szereplő, az előregedéssel kapcsolatos kiadásokra vonatkozó aktualizált előrejelzéseket, továbbá a köztes időben (az adósságfenntarthatósági figyelőben) rendszeresen frissítse a bizottsági fenntarthatósági értékelést. A Gazdaságpolitikai Bizottságnak a részletes és átfogó értékelés alapján jelentést kell készítenie a Tanács részére.
-